

Κι ενώ έρχεται το πιο παράξενο καλοκαίρι, τουλάχιστον για όσους έχουν γεννηθεί μετεμφυλιακά, ο Έλλην πρωθυπουργός παρέθεσε συνέντευξη Τύπου στην γερμανική εφημερίδα Bild. Χαρακτηρισμένη ως **«διαβόητη για το μείγμα κουτσομπολιού, επιθετικής γλώσσας και αισθησιασμού»**, αλλά με μεγάλη επίδραση στην γερμανική πραγματικότητα, η Bild είναι η εφημερίδα με την μεγαλύτερη κυκλοφορία στην Ευρώπη.

Ο πρόεδρος της ελληνικής κυβέρνησης, λειτουργώντας και ως γενικός γραμματέας Τουρισμού ανακοίνωσε πως: *«Οι Γερμανοί τουρίστες θα είναι ευπρόσδεκτοι στην Ελλάδα από την πρώτη η Ιουλίου όσον αφορά τις απευθείας πτήσεις προς τα νησιά και από τις 15 Ιουνίου εάν θέλουν να έρθουν στην Αθήνα».*

Προφανώς προσπαθεί να κερδίσει το παιχνίδι της οικονομίας. Δέσμιος ο τόπος από το τζίρο που θα εισρεύσει από τον τουρισμό, δεν έχει άλλες επιλογές, παρά να ανοίξει και τα σύνορα, επιδιώκοντας έσοδα που θα ανακουφίσουν τα απανταχού ελλείμματα.

Λίγες μέρες νωρίτερα η γερμανική οικονομική εφημερίδα Handelsblatt, παλαιότερη ακόμα από την Bild, δημοσίευσε άποψη του δικηγόρου Dirk Reinhardt σύμφωνα με την οποία: *«Η στιγμή είναι η κατάλληλη. Επειδή οι αγοραστές δεν μπορούν να κινηθούν και έχει μειωθεί η ζήτηση για βραχυχρόνιες μισθώσεις όπως Airbnb, οι τιμές έχουν συμπιεστεί. Σαν αγοραστής πρέπει τώρα να διαπραγματευθείς σκληρά και να αγοράσεις γρήγορα πριν ανέβει η ζήτηση»*, συμβουλεύει ο δικηγόρος.

Λίγες μέρες αργότερα κατέφθασε και το περιοδικό Focus, γράφοντας: *«Επιτέλους καλά νέα για τα ταξίδια: η Ελλάδα σκοπεύει να ανοίξει σύντομα τα σύνορά της»*

. Για όσους η μνήμη έχει ασθενήσει, ας θυμηθούμε ότι το Focus ήταν το γερμανικό περιοδικό που, τον Φεβρουάριο του '10, είχε κυκλοφορήσει με εξώφυλλο την Αφροδίτη της Μήλου, τυλιγμένη με την ελληνική σημαία, το μεσαίο της δάκτυλο υψωμένο, με τίτλο:

«
Απάτες στην οικογένεια του ευρώ»

, και υπότιτλο:

«
Η Ελλάδα κλέβει τα χρήματά μας».

Κάπως έτσι, τα γερμανικά φύλλα, εκφράζουν το γερμανικό φύλο.

Ανήμερα του Αγ. Κωνσταντίνου συναντήθηκα μεσημεριάτικα και απρογραμματίστα με έναν Κώστα που βαθύτατα εκτιμώ και απεριορίστα σέβομαι.

Γεννημένος την μέρα που η γαλανόλευκη κυμάτισε στην Κορυτσά, σε ορεινό κεφαλοχώρι της επαρχίας Δωρίδας, η πρώτη ανάμνηση του είναι ο καπνός που αναδυόταν από το καμένο του χωριό, το καλοκαίρι του '44. Τρεις εβδομάδες νωρίτερα είχε προηγηθεί η οδυνηρή για τους γερμανούς μάχη των Καρρουτών όπου τα στρατεύματα Κατοχής άφησαν 203 νεκρούς. Ήταν βέβαιο ότι δεν θα περνούσε χωρίς αντίποινα.

Έτσι, αφού ο πατέρας του Κώστα, ο Βασίλης έθαψε τα λιγιστά απαραίτητα, η οικογένεια εγκατέλειψε το σπιτικό της, μαζί με τους άλλους χωριανούς κρυπτόμενη σε άλλα χωριά, σπηλιές, στα δάση. Όταν επέστρεψαν δεν υπήρχε πλίνθος επί πλίνθου. Οι πέντε υπέργηροι που δυσκολεύτηκαν να αποχωρήσουν, ελπίζοντας σε κάποιο είδος σεβασμού βρέθηκαν ξεκοιλιασμένοι. Το χωριό ήταν το Λιδωρίκι.

Πέρασαν τα χρόνια, επιβίωσε η φαμίλια και ο Κώστας φοιτητής Ιατρικής πια γύρισε κάποιο καλοκαίρι στο χωριό όπου συνέχιζαν να ζουν οι γονείς του. Στο καφενείο του χωριού έρχονταν περαστικοί, οι λιγιστοί τουρίστες, εκείνα τα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του '60. Οπότε και άκουσε σε συζήτηση που έγινε στα Αγγλικά από Γερμανό τουρίστα ότι ήταν και αυτός εκεί στις 29 Αυγούστου του '44. Τότε που λεηλατήθηκε, ισοπεδώθηκε, κατακάηκε το Λιδωρίκι.

Κάπως έτσι, 76 καλοκαίρια μετά το '44, τότε που οι Γερμανοί, σώριαζαν τα τελευταία γυναικόπαιδα στα εκτελεστικά αποσπάσματα, έσφαζαν τους τελευταίους υπέργηρους, έκαιγαν τα τελευταία χωριά, λεηλατούσαν τα τελευταία ελληνικά φτωχικά νοικοκυριά πριν υποχωρήσουν, μετά από όλα όσα πέρασαν τόσο ατιμώρητα όσο και αναποζημιωτά, ανακαλύπτουν νέες ευκαιρίες και συμβουλεύουν, ύστερα από δέκα μνημονιακά χρόνια, πως: «*τώρα να διαπραγματευθείς σκληρά και να αγοράσεις γρήγορα πριν ανέβει η ζήτηση*».

Τα εγγόνια της γενιάς του Αδόλφου, του Heinrich Himmler, του Joseph Goebbels, του Joseph Mengele, προτρέπονται να έρθουν να αγοράσουν φτηνά. Τυλιγμένοι με τον μανδύα του Άριου υπεράνθρωπου όπου: «*...ο τυπικός Ναζί, ήταν αδύνατος όσο ο Γκέρινγκ, αθλητικός όσο ο Γκέμπελς, ξανθός όσο ο Χίτλερ, και ναι, Άριος όσο ο Ρόζενμπεργκ*», όπως έχουν σημειώσει οι R.K. Wittman & D. Kinney στο αποκαλυπτικό βιβλίο τους:

[Το ημερολόγιο του Διαβόλου](#)

•
υ.γ. αφιερωμένο εξαιρετικά στον φίλτατο Σπ. που ήταν ο επόμενος Έλληνας ο οποίος απεφοίτησε από το ίδιο, γερμανικό, πανεπιστήμιο που είχε πάρει το πτυχίο του ένας άλλος Κώστας. Ο εκσυγχονιστής, που κάποιοι κακοήθεις τον βάπτισαν Κινέζο, και κάποιοι άλλοι τον έχρισαν πρωθυπουργό. Ο έτερος μνηστήρ, του Κινήματος και της προεδρίας της κυβερνήσεως, εκείνα τα χρόνια της διαδοχής του Μεγάλου, κατέληξε αλλού. Γερμανοσπουδαγμένος και αυτός.